

[Aage Brusgaard]

stedet på en helt anden vej, hvor ny teknologi og ejendomsret er dynamo for ansvarlig miljøadfærd fremover.

Også derfor tager Fremskridtspartiet afstand fra den af de andre partier foreslåede dagsorden. Den går ud på mere statsstyring, mere planlægning og øget skattetryk for den enkelte dansker.

Svend Aage Jensen (CD):

Jeg skal ikke starte denne anden runde med en debat om anvendelse af kernekraft, indtil de tekniske problemer er løst, hvad angår brintreaktoren. Men hvordan løser vi da denne verdens energiproblemer uden at ødelægge atmosfæren?

Vi er mange, der er enige om, at skal vi kunne løfte ulandene op på et niveau, hvor befolkningerne dér får en menneskeværdig tilværelse fri for sult og for mangel på de mest indlysende elementer, så er det nødvendigt at løse energi-problematikken, og så er det nødvendigt med økonomisk vækst, hvor der i høj grad tages hensyn til en miljørigtig anvendelse af råstoffer, en miljørigtig produktion og en udstrakt genanvendelsesstrategi.

Alligevel står det tilbage, at skal vi – og det skal vi – reducere CO₂-udslippet, så skal vi indføre andre energiformer end forurenende kul og olie, nemlig de vedvarende energiformer, der kan komme på tale i ulandene – det kan være vind og sol – og på disse områder har dansk industri særdeles gode muligheder for eksport. Danske vindmøller producerer el mange steder i verden og også i Danmark. Her har vi et mål om, at 10 pct. af elproduktionen i Danmark inden år 2010 skal komme fra vindmøller.

Nu er spørgsmålet, om det er realistisk at tro, at det kan vinde almindelig accept hos befolkningen i de lokalområder, der er egnede til den type elproduktion. Protester og indvendinger er allerede ved at indløbe, og jeg tror, der må imødeses problemer, efterhånden som der sker en videre opstilling af møller. Nu er der i den forbindelse ikke talt økonomi. I en artikel i Jyllands-Posten stod der at læse den 30. september 1992, at udbygget vindkraft vil koste 6 mia. kr. Det er den ekstraregning, samfundet må betale, i forhold til den samme strøm produceret på kulfyrede kraftværker. Det vil i år 2010 svare til et tab på en 1 mio. kr.

pr. vindmølle. Det er derfor et spørgsmål, om den vedtagne målsætning skal nås eller en ny overvejelse vil være ønskelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 21 af Løvig Simonsen (S), Rønholt (KF), Hanne Severinsen (V), Gade (SF), Svend Aage Jensen (CD), Lone Dybkjær (RV) og Glønborg (KRF) (se foran) vedtoges med 92 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om global miljø- og katastrofebistand.

Af Jørgen Estrup (RV) m.fl.
(Fremsat 18/11 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det undrer mig lidt, at Det Radikale Venstre ikke har trukket det her forslag tilbage, for med finanslovaftalen af 26. november har de seks partier jo også indgået forlig om en målsætning for den særlige ramme for international miljø- og katastrofebistand på 0,5 pct. af BNI inden år 2000. Regeringen forudsætter naturligvis, at alle forligspartierne fortsat står ved finanslovaftalen, som i sig selv er udtryk for et nøje afbalanceret forlig. Aftalen indebærer altså, at det radikale beslutningsforslag ikke længere er aktuelt.

Så jeg vil bare sige, at hvis Det Radikale Venstre alligevel måtte fastholde ønsket om udvalgsbehandling af det her forslag, så må de øvrige forligsparter vel kunne gå ud fra, at det sker med henblik på en drøftelse og en nærmere udmøntning, der ligger inden for rammerne af finanslovaftalen.